

Міністерство освіти і науки України
Український державний університет залізничного транспорту



МАТЕРІАЛИ

вісімнадцятої науково-практичної міжнародної конференції
*«Міжнародна транспортна інфраструктура,
індустріальні центри та корпоративна логістика»*

(2 - 3 червня 2022р. м. Харків, Україна)



MT.KART.EDU.UA

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ
ТРАНСПОРТНА АКАДЕМІЯ УКРАЇНИ
АТ «УКРАЇНСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ»
CONSERVATOIRE NATIONAL DES ARTS ET MÉTIERS (FRANCE)
INSTITUTE OF AUTOMATIC CONTROL TELEMATICS OF
TRANSPORT (POLAND)
УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ
ІНСТИТУТ ЕКОНОМІКИ ПРОМИСЛОВОСТІ НАН УКРАЇНИ
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
ТРАНСПОРТА

Матеріали

*вісімнадцятій науково-практичній
міжнародній конференції*

**«МІЖНАРОДНА ТРАНСПОРТНА
ІНФРАСТРУКТУРА,
ІНДУСТРІАЛЬНІ ЦЕНТРИ ТА
КОРПОРАТИВНА ЛОГІСТИКА»**

(2 - 3 червня 2022р. м. Харків)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова: *Панченко С.В.*, д.т.н., проф., ректор Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Заступники голови: *Ватуля Г.Л.*, д.т.н., проф., проректор з наукової роботи Українського державного університету залізничного транспорту (Харків);
Дикань В.Л., д.е.н., проф., завідувач кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Секретаріат:

Толстова А.В. к.е.н., доц., доцент кафедри економіки та управління виробничим і комерційним бізнесом Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Шаповал Г.В. к.т.н., доц., заступник декана з денної форми навчання Факультету УПП Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Примаченко Г.О. к.т.н., ст.викладач кафедри транспортних систем та логістики Українського державного університету залізничного транспорту (Харків).

Зміст

Секція «Розвиток індустріальних центрів в умовах глобалізації»

<i>С.В. Панченко</i> Індустріально-логістичні центри як сучасна модель інноваційного відродження економіки України	17
<i>В.Л. Дикань</i> Індустріальні парки як основа післявоєнного економічного відродження промисловості України	20
<i>А.С. Зайцева</i> Сутність поняття транспортно-логістичної інфраструктури, та її складових	22
<i>М.В. Корінь, О.А. Лановий</i> Розвиток ресурсного потенціалу підприємств залізничного транспорту в умовах становлення інноваційно-інформаційної економіки	25
<i>О.В. Маковоз</i> Транспортно - логістична інфраструктура як інструмент стійкого розвитку країни в сучасних умовах	27
<i>О.М. Синіговець</i> Інноваційні форми міжнародних економічних відносин як формування нових можливостей розвитку світового господарства	29

Секція «Міжнародна та національна транспортна інфраструктура»

<i>М.М. Багрій, В.В. Клименко</i> Основні питання розвитку та функціонування мультимодальних перевезень	32
<i>Є.І. Балака, М.Є. Резуненко</i> Вплив транспортно-логістичних процесів на валовий внутрішній продукт України та економічні наслідки блокування портів	34
<i>Г.С. Бауліна, А.О. Гукова, Т.В. Колодочка</i> Формування оптимальної технології функціонування міжнародного перевантажувального терміналу	36
<i>Г.С. Бауліна, Р.В. Самань, А.В. Пасіч</i> Підходи до удосконалення технології взаємодії станції та під'їзних колій	38

<i>М. П. Сначов, І. М. Ломтева</i> Впровадження стратегічного управлінського обліку в АТ «Укрзалізниця»	329
<i>І.В. Соломніков, О.В. Харченко, Є.В. Жернова</i> Розвиток екологічного підприємства в територіальних громадах як фактор підвищення якості життя населення	331
<i>Т.Г. Сухорукова</i> Трансформація суспільства і суспільних цінностей як економічних категорій	333
<i>А.В. Толстова</i> Стратегічні напрямки відбудови економіки країни в післявоєнний період	335
<i>Д. Д. Торопова</i> Напрями та інструменти забезпечення сталого розвитку підприємств туристичної індустрії України	337
<i>Л.О. Українська, Н.І. Шифріна</i> Заробітна плата як елемент управління соціально-економічної системи	339
<i>Yu. Utkina</i> The urgency of ensuring the technical and technological development of enterprises in conditions of fierce competition	341
<i>О.Ю. Чердиченко, Т.М. Юсупова</i> Особливості відтворення економічної безпеки країни в умовах війни	344
<i>П.О. Черномаз</i> Дипломатичний міжцивілізаційний діалог – основа вирішення міжнародних конфліктів	346
<i>І.В. Чорнобровка, К. Кочегарова</i> Стратегічні аспекти формування платформи економічного розвитку підприємств промислового комплексу України	348
<i>О.М. Чупир, Є.О. Бурлака</i> Оптимізація планування як ключовий елемент управління розвитком ресурсного потенціалу підприємств залізничного транспорту	350
<i>В.Г. Яковенко</i> Шляхи підвищення ефективності управління персоналом підприємств малого та середнього бізнесу за рахунок заходів мотивації	352

УДК 339.9.01:316.722

**ДИПЛОМАТИЧНИЙ МІЖЦИВІЛІЗАЦІЙНИЙ ДІАЛОГ – ОСНОВА
ВИРІШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ КОНФЛІКТІВ**

**DIPLOMATIC INTERCIVILIZATION DIALOGUE – THE BASIS OF
RESOLVING INTERNATIONAL CONFLICTS**

канд. геогр. наук П.О. Черномаз

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (м. Харків)

PhD (Geography) P.O. Chernomaz

V. N. Karazin Kharkiv National University (Kharkiv)

Сьогодні глобальні проблеми людства загострюються в результаті протистояння між різними наднаціональними суперсистемами, які в науковій літературі отримали назву цивілізацій. Ядро цивілізації складає тип вірування – прийняті на віру настанови, що регулюють внутрішнє й зовнішнє життя людини. Тип вірування визначає особливості культури, що стає базисом суспільного розвитку, у тому числі й економіки [3, 5].

У сучасному розумінні «цивілізацію» як соціальну суперсистему, що є основним суб'єктом історичного процесу, обґрунтував філософ М. Я. Данилевський у праці «Росія і Європа» (1869), використавши термін «культурно-історичний тип, або самобутня цивілізація» [1, с. 135]. Слідом за М. Я. Данилевським соціальні суперсистеми, іменовані різними термінами, досліджували О. Шпенглер («високорозвинені культури»), А. Тойнбі й С. Гантінгтон («цивілізації»), П. О. Сорокін («культурні суперсистеми»), Л. М. Гумільов («суперетноси»), Ю.В. Яковець («локальні цивілізації») та інші науковці.

За всю історію людства виникли десятки тисяч соціокультурних утворень, проте небагатьом з них вдалося стати цивілізаціями. У вчених немає одностайності щодо їх чисельності. Політолог С. Гантінгтон в роботі «Зіткнення цивілізацій» (1996) виклав концепцію «зіткнення цивілізацій», що описує динаміку міжнародних відносин крізь призму конфліктів на цивілізаційній основі. На його думку, «зіткнення цивілізацій є найбільшою загрозою миру в усьому світі, і міжнародний порядок, заснований на цивілізаціях, є найнадійнішим засобом попередження світової війни» [4]. Він вважав, що в новому світі центральним фактором, що визначає симпатії й антипатії країни, стає культурна ідентичність. Лінії розломів (тобто кордонів) між цивілізаціями є реальними і потенційними місцями міжнародних конфліктів. Отже, на думку С. Гантінгтона, більшість сучасних конфліктів – це, передусім, конфлікти цивілізацій.

Переважає більшість цивілізацій представлені багатьма країнами і

народами, як, наприклад, західна, православна та мусульманська. Іноді межі цивілізацій проходять крізь території країн. Такі країни С. Гантінгтон назвав «розколотими». До них відноситься Україна, що перебуває на лінії розлому православної й західної цивілізацій. С. Гантінгтон погоджувався із Дж. Моррісоном, що «російсько-українські відносини значать для Східної Європи те ж саме, що франко-німецькі для Західної. Так само, як останні дві країни утворюють ядро Європейського Союзу, перші дві є стрижнем, необхідним для єдності православного світу» [4].

Підтвердження концепції «зіткнення цивілізацій» можна бачити в теперішній політичній ситуації у світі. Вона проявляється в різних формах – від мирної («м'якої сили») до військової експансії. Конфлікти між різними цивілізаціями, з одного боку, є викликами як стимулами їхнього розвитку, але, з іншого боку, виходячи з-під контролю, призводять до збільшення багатьох глобальних проблем, таких як зростаюча бідність, бездуховність, екологічна криза. Не виключена навіть можливість нової світової війни з катастрофічними наслідками для всього людства.

Щоб запобігти розвитку сучасних негативних тенденцій, пов'язаних з міжнародними конфліктами, мають бути докладені значні багатосторонні дипломатичні зусилля. Свого часу для цього була створена міжнародна організація Ліга Націй, логічним продовженням якої стала ООН. Основні шляхи подолання глобальної проблеми, пов'язаної з боротьбою цивілізацій, були намічені ООН в «Декларації тисячоліття» (2000). У ній підкреслюється, що істотне значення для міжнародних відносин в XXI ст. буде мати низка фундаментальних цінностей. Серед них важливе місце займає терпимість: «При всьому різноманітті віросповідань, культур і мов люди повинні поважати один одного. Відмінності в межах суспільств та між суспільствами не повинні ні лякати, ні слугувати приводом для переслідувань, а повинні пеститись як цінне надбання людства. Слід активно заохочувати культуру миру і діалог між усіма цивілізаціями» [2].

Отже, вирішення глобальної проблеми, пов'язаної із зіткненням існуючих цивілізацій, вимагає багатостороннього дипломатичного підходу, заснованого на повазі цінностей кожної цивілізації, терпимості й прагненні до продуктивної взаємодії заради мирного майбутнього всього людства.

[1] Данилевский Н. Я. Россия и Европа : 2-е изд. – М.: Институт русской цивилизации, 2011. – 816 с.

[2] Декларация тысячелетия Организации Объединенных Наций [Электронный ресурс]. – URL : http://www.un.org/ru/documents/decl_conv/declarations/summitdecl.shtml.

[3] Компанієць В. В. Моральні основи економіки та підприємницької діяльності: підручник. – Харків: УкрДУЗТ, 2018. – 454 с.

[4] Хантінгтон С. Столкновение цивилизаций [Электронный ресурс]. – URL: <https://librusec.pro/b/79038/read>.

[5] Черномаз П. А. Роль духовного возрождения в преодолении негативных тенденций развития мирового хозяйства // Мир и Россия: регионализм в условиях глобализации: Материалы III Международной научно-практической конференции. – М.: РУДН, 2010. – Ч. 1. – С. 149–157.